

РЕШЕНИЕ

№ 4919

гр. София, 21.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 31.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3621** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.64, ал.7 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба с вх.№11136/22.04.2020 г. по регистъра на АССГ, подадена от Н. Г. Д., с постоянен адрес в [населено място],[жк], №366, вх“Б“, ет.7, ап.123, чрез процесуалния му представител-адв.П. В., срещу Разпореждане от 13.04.2020 г. на полицейски орган-В. Г. Б., старши полицай в отдел „Специализирани полицейски сили за опазване и възстановяване на обществения ред“ /СПСОВОР/ при Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с искане да бъде отменено, като незаконосъобразно.

Наведените основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.3 и т.4 АПК, аргументирани подробно в жалбата.

В о.с з. пред АССГ жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноските за съдебното производство.

Ответникът не депозира писмен отговор по жалбата, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание

чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

С оспорения писмен акт на жалбоподателя е разпоредено:1.“Да спазва законите на РБ; 2.Да напусне района на пл.Народно събрание и е предупреден, че при неспазване на разпореждането ще бъде задържан в поделение на МВР на основание чл.64, ал.3 ЗМВР.

Посоченото в разпореждането правно основание е чл.64 от ЗМВР, а като фактически съображения е изложено: „Във връзка със заповед на министъра на здравеопазването №РД 01-143/20.03.2020 г. и във връзка с въвеждането на извънредно положение.“

Получаването на екземпляр от разпореждането е удостоверено с подписа на жалбоподателя в съдебното производство.

В преписката е приложена и докладна записка от 13.04.20 г. на същия полицейски орган до началника на отдел СПСОВОР, от която е видно, че ответникът и ст. полицаи И. З. са били назначени в екип С-418 за времето от 09.00 до 17.00 часа на 13.04.2020 г. във връзка с нерегламентирано мероприятие на пл.Народно събрание до паметника на Царя Освободител. Около 12.40 часа в този район констатирани, че лицето Н. Г. Д., с посочени в протокола ЕГН и адрес, не спазва Заповед №РД 01-143/20.03.2020 г. и Заповед №РД-01-154/26.03.2020 г., и двете на министъра на здравеопазването, във връзка с въвеждането на извънредното положение за COVID-19. Възпроизведено е и даденото полицейско разпореждане.

В съответствие с Удостоверение рег.№513р-49539, екз.2/18.06.2020 г. на началника на отдел „Човешки ресурси“-СДВР, със Заповед №513з-8954/25.11.2016 г. на директора на СДВР В. Г. Б. е назначен на длъжност „старши полицаи“ в отдел СПСОВОР при СДВР, която изпълнява и към момента на издаване на удостоверението.

При така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи: Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен съдебно-чл.64, ал.7 ЗМР, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, легитимирано да го направи-адресатът на полицейското разпореждане.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното разпореждане е издадено компетентен орган-„старши полицаи“ в отдел СПСОВОР при СДВР, който е полицейски орган по см. на чл.57, ал.1 ЗМВР и по време на издаването му е изпълнявал възложените му функции-чл.64, ал.1 ЗМВР.

Разпореждането е издадено при външно спазване на изискването за форма, установено в чл.64, ал.5 от специално приложимия ЗМВР, но изложените фактически основания само привидно изпълняват изискването за мотивираност на акта. Не е налице и хипотезата, когато част от мотивите на оспореното разпореждане са изложени в друг съпътстващ документ. Приложената в административната преписка докладна записка не преодолява по никакъв начин липсата на фактически основания, които да са относими към конкретното поведение на жалбоподателя. Няма изложени данни за действия на Н. Д., които да са свързани с нарушаването обществения ред под каквато и да е форма. Не е отразено, че той лично участва в нерегламентирано мероприятие, съотв. в какво се изразява това нерегламентирано мероприятие, ако на процесните време и място действително е имало такова, още по-малко че жалбоподателят не е бил сам, а с други лица. Не става ясно защо му е разпоредено да напусне района на пл. Народно събрание, не са посочени какви са причините за това разпоредено действие. Тази непълнота не е преодоляна чрез препращането към двете заповеди на министъра

на здравеопазването- Заповед №РД 01-143/20.03.2020 г. и Заповед №РД-01-154/26.03.2020 г., издадени на основание чл.63, ал.1 от Закона за здравето във връзка с усложняващата се епидимична обстановка, свързана с разпространението на COVID-19 на територията на страна и обявено с Решение от 13.03.2020 г. на Народното събрание на Република България извънредно положение. В нито една от тях не се съдържа забрана за посещение "на" или пешеходно движение "по" площади индивидуално. Съдът не може вместо полицейския орган служебно да прави връзки между достъпни в интернет факти и недопустимо пост фактум да дописва липсващите фактическите основания за издаденото полицейско разпореждане. Косвено мотивиране на разпореждането е юридически недопустимо и невъзможно. Съответно бланкетността на оспореното разпореждане от фактическа страна не може да се преодолее чрез съобразяване на данни от административната преписка по документи, които са приобщени към нея, защото такива липсват. Липсата на фактически основания за издаденото полицейско разпореждане нарушава правото на защита на адресата на акта и пречатства и съдебния контрол по чл.64, ал.7 ЗМВР, който се упражнява единствено в рамките на индивидуалния административен акт, чиято законосъобразност се оспорва. Този дефект във формата е съществен, не подлежи на последващо саниране / а и не е направен дори опит за това по делото/ и е самостоятелно абсолютно основание за отмяната на оспорения акт. Константна е съдебната практика, че посочването само на правното основание за издаване на акта не е достатъчно, след като той не е надлежно мотивиран от фактическа страна.

Следователно осъществено е основанието по чл.146, т.2 АПК, вр.чл.64, ал.5, т.3 ЗМВР за отмяната на оспореното разпореждане.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК своевременно упражненото искане за присъждане на разноските за съдебното производство е основателно и следва да бъде уважено за доказанния им размер-510 лева общо, от които 10 лева-заплатена държавна такса и 500 лева-заплатено адвокатско възнаграждение за защитата, осъществена от едни адвокат по договор за правна защита и съдействие 849186 на АК-С. №129/14.04.20 г.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, АССГ, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба с вх.№11136/22.04.2020 г. по регистъра на АССГ, подадена от Н. Г. Д., с постоянен адрес в [населено място],[жк], №3666, вх"Б", ет.7, ап.123, чрез процесуалния му представител-адв.П. В., Разпореждане от 13.04.2020 г., издадено от полицейски орган-В. Г. Б., старши полицаи в отдел „Специализирани полицейски сили за опазване и възстановяване на обществения ред“ при Столичната дирекция на вътрешните работи, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Н. Г. Д. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, разноски за първоинстанционното съдебно производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в

14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: